HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כל המנחות באות מצה פרק חמישי מנחות סא.

מרכה מני שאר מנחות. שהרי דומות לאלה: **שיש מהן כו' ויש מהן לנסכים.** שהיינה[ט]. והכיס בחומה פרשה כתיב[י] והכיס הכהן מן המנחה וגו': **יכול ככלי ת"ל.** במקום אחר (ויקרא ו) והכיס ממנו בקומצו ויליף הרמה הרמה לג"ם: **מתני' לוג ומשם למורט[כ].** כתיב הכא והכיף אותם: **והכבוירים כדברי ר' אליעזר כן יעקב.** דשמעי' ליה בעלמא (סוכה דף מז:) לשמר בכוירים טעונין מנופה: **ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק.** כתיב הכא שוק התרומה וחזה התנופה על שני החלבים יביאו להניף מנופה וגו' (ויקרא י): **אחד שלמי ציבור ואחד שלמי נזיר בישראל ולא כאחרים.** מפרש בגמ' (ע"ש): **שתי הלחם וכבשי עצרת.** כתיב הכא[ו] והניף הכהן אותם על לחם הבכורים תנופה וגו'[כ]. שנאמר במלואים (שמות כט) ומשר הרוף ומשר הרוס ולעיל אמרינן כתיב אותם תנופה שיש להניף על שני הכבשים ולא על הלחם: **מנחת העומר וקנאות.** כלומר לפי' במזרחו של מזבח יכול להניף על כ"ם במערבו דקרוב יותר להיכל: **הסנופות קודמות להגשות.** תחילה מניף ואח"כ מגישה ובמנחת העומר ומנחת קנאות שיש בהן תנופה והגשה ומיין שהתנופה קודם לכתיב במנחת סוטה והניף את המנחה לפני ה' והדר והקריב אותה אל המזבח (במדבר ה): **מנחת העומר וקנאות.** כתיב הכא תנופה[ס] ולעיל [ס:] ילפינן להו מהגשה: **שלשה מינין.** שלמי יחיד ושלמי ציבור להן בכבשי עצרת ומשם מצינו בין שלשתן שלשה מינין ו[ל]: **שתים.** מלות משלשה שבהן מצות טעונין בין שלשתן ומשם מצינו להן בכבשי עצרת כתיב אלא שתים ולא שלשה: **שלמי יחיד.** כתיב הכא שמיכה בויקרא [ג][פ] ותנופה שחוטין [כתיב בפ' לן][מ] בחזה ושוק שלהן [ז] ט: **[שלמי ציבור.** טעונין תנופה חיים בפרשה אמור[פ] ושחוטין] דגמרי' להי"ם משלמי יחיד שלמי ציבור שהן שלמים ת"ש מנופה חיים בפרשה אמור ושחוטין ואשם מצורע[ל] שהן שלמים ת"ש מנופה חיים ושחוטין: **אשם מצורע.** כתיב בי תנופה חיים לכתיב והניף אותם בזוית מזרחית של עזרה (לעיל יט:). **וכתיב התם ידיו תביאנה.** בבכורים דשלמים כתיב גבי תנופה דכתיב בפקיעים להניף אותו תנופה וגו' (סוכה מז:).

רבינו גרשום

והרים. הכהן מן המנחה את אזכרתה יכול בכלי ת"ל בצו את אהרן והרים ממנו בקומצו אף כאן בקומצו: והניף אותם תנופה לכבש האשם ולוג השמן יכול הואיל וכתיב אותו וכתיב אותם שיניף בתחלה זה בפני עצמו זה בפני עצמו וחזור ויניף שניהן כאחת ת"ל תנופה ולא תנופות: והאמרת לפני ה' במערב כדאמרן בהקומץ והקריב אותה בני אהרן לפני ה' במערב: דאיקרי חטאת. דכתיב קדש קדשים היא כחטאת וכאשם: וקרן מזרחית דרומית לא היה לו יסוד כדתניא היסוד היה הולך על פני כל הצפון כולו ועל פני כל המערב כולו ואוכל בדרום אמה ובמזרח אמה ומשום הכי מגישה בקרן מערבית דרומית דהוה ליה יסוד אלא הכא לפני ה' קרינא ביה והיינו נמי מזרח ועוד במקום שרשאין בעלים לבוא ולהניף דהיינו במזרח:

מוסף רש"י

שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה. מותם שהוא צריך להניפם יחד מיים כדמפיש (ויקרא כג) והניף הכהן אותם על לחם וגו' וגו' ככבשים חיים ומניח שתי הלחם על שני הכבשים כדכתיב על לחם הבכורים תנופה על שני כבשים, ואע"ג דרישים דקרא משמע אותם מלחם המעלים ללחם למעלה הנוף. היינו מולך ומניח הזרם. מעלה, ואין עלייה בלא זריקת ויסלי קרא לאו ככבשי עצרת כתיב בלא במעלים ומיהו כל תנופות ילפינן מינה (סוכה לז:). **לפני ד'.** סקיל אותם כמי שהניף לפני ד' היינו שמניעהו למזבח (זבחים סג:). **יכול במערב.** נקיל מעריבי של מזבח להיינו לפני ד' כנגד פתח ההיכל דהיכל במערב (לעיל יט:). **וכתיב התם ידיו תביאנה.** בבכורים דשלמים כתיב גבי תנופה דכתיב בפקיעים להניף אותו תנופה וגו' (סוכה מז:).

ובאות בג"ם עצמן. הוא לא צריך להאי טעמא דמטעמא דים מהן להכשיר מימעטא מנחת נסכים כמו מנחת כהנים דכולן למזבח ואין מהן להכשיר ולא נקטיה אלא משום דנקטיה גבי שאר מנחת כהנים ומנחת כהן משיח. שאין מהן להכשיר בממעיטין פירשתי הא דאלי טעמא לפי שאין כהן קמיכוי: **ה"מ** מנחה דאיקרי **חטאת וחטאת** [ח] **טעונה יסוד כו'.** בזבחים בפרק קדשי קדשים (דף סג:) ממרינן חטאת קרויה מנחה ומנחה קרויה חטאת מה חטאת טעונה לפון אף מנחה טעונה לפון ומה מנחה נקרן מערבית דרומית אף חטאת נקרן מערבית דרומית ופירש שם בקונטרס דנרלה לו לגרסיון שם חטאת פסולה שלא לשמה אף מנחה פסולה שלא לשמה ומקשה לפירושו דומיי מעיקרא ממרי' לעיל בפ"ק דמכילתין (דף ז.) בשלמת מנחת חוטא חטאת קרייה רחמנא ממנחת שלא מנחת קנאות כו' אבל בשאר מנחות נסכים אין טעונות לא הגשה ולא תנופה ר"ש אומר ג' מינין טעונין ג' מצות שתים בכל אחת ואחת [ג] ושלישית אין בהן ואלו הן זבחי שלמי יחיד וזבחי שלמי ציבור ואשם מצורע [ל] וזבחי שלמי יחיד טעונין סמיכה חיים [פ] ותנופה שחוטין ואין בהן תנופה חיים [ל] זבחי שלמי ציבור טעונים תנופה חיים ושחוטין [פ] [ואין בהם סמיכה] ואשם מצורע טעון [פ] סמיכה ותנופה חי ואין בו תנופה שחוט: **גמ'** ת"ר [ד] [ג] והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף אותם תנופה מלמד שטעונין תנופה כאחד ומנין [ס] שאם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא ת"ל והקריב אותו לאשם [ג] והניף יכול יניף ויחזיר ויניף ת"ל תנופה ולא תנופות [ג] לפני ה' במזרח והא אמר [ד] לפני ה' יכול במערב אמרי ה"מ מנחה דאיקרי חטאת וחטאת טעונה יסוד וקרן דרומית מזרחית לא היה לו יסוד אבל הכא לפני ה' קרינא ביה: והכבוירים כדברי רבי אליעזר בן יעקב: מאי רבי אליעזר בן יעקב [פ] דתניא [ג] ולקח הכהן [פ] [ל] לימד על הכבורים שטעונין תנופה דברי רבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא דראב"י [ו] גמר יד יד משלמים כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך וכתיב התם [ס] ידיו תביאנה מה

מרבה אני שאר מנחות שבאות בגלל עצמן ומוציא אני מנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה והלא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח באות בגלל עצמן יכול יהו טעונות הגשה ת"ל והגישה [פ] האי מיבעי ליה לגופה שטעונה הגשה מן והגיש והגישה ומה ראית לרבות שאר מנחות ולהוציא מנחת כהנים ומנחת כהן משיח מרבה אני שאר מנחות שיש מהן לאישים ובאות בגלל עצמן ויש מהן לכהנים ומוציא אני שתי הלחם ולחם הפנים שאין מהן לאישים ומנחת נסכים שאינה באה בגלל עצמה ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח שאין מהן לכהנים והרים ממנו בקומצו [ב] מה הרמה האמור להלן בקומצו אף הרמה האמור כאן בקומצו: **מתני'** אלו טעונות תנופה ואין טעונות הגשה [א] לוג שמן של מצורע ואשמו [ב] והבכורים כדברי רבי אליעזר בן יעקב [ג] ואימורי שלמי יחיד וחזה ושוק שלהן אחד אנשים ואחד [ד] נשים בישראל ולא באחרים [ה] שתי הלחם ושני כבשי עצרת [ו] כיצד הוא עושה נותן שתי הלחם על גבי שני כבשים ומניח שתי ידיו למטה מוליך ומביא מעלה ומוריד שנאמר [ז] אשר הונף ואשר הורם [ח] תנופות קודמות להגשות [ט] מנחת העומר [י] ומנחת קנאות טעונות הגשה ותנופה לחם הפנים [כ] ומנחת נסכים אין טעונות לא הגשה ולא תנופה ר"ש אומר ג' מינין טעונין ג' מצות שתים בכל אחת ואחת [ג] ושלישית אין בהן ואלו הן זבחי שלמי יחיד וזבחי שלמי ציבור ואשם מצורע [ל] וזבחי שלמי יחיד טעונין סמיכה חיים [פ] ותנופה שחוטין ואין בהן תנופה חיים [ל] זבחי שלמי ציבור טעונים תנופה חיים ושחוטין [פ] [ואין בהם סמיכה] ואשם מצורע טעון [פ] סמיכה ותנופה חי ואין בו תנופה שחוט: **גמ'** ת"ר [ד] [ג] והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן והניף אותם תנופה מלמד שטעונין תנופה כאחד ומנין [ס] שאם הניף זה בעצמו וזה בעצמו יצא ת"ל והקריב אותו לאשם [ג] והניף יכול יניף ויחזיר ויניף ת"ל תנופה ולא תנופות [ג] לפני ה' במזרח והא אמר [ד] לפני ה' יכול במערב אמרי ה"מ מנחה דאיקרי חטאת וחטאת טעונה יסוד וקרן דרומית מזרחית לא היה לו יסוד אבל הכא לפני ה' קרינא ביה: והכבוירים כדברי רבי אליעזר בן יעקב: מאי רבי אליעזר בן יעקב [פ] דתניא [ג] ולקח הכהן [פ] [ל] לימד על הכבורים שטעונין תנופה דברי רבי אליעזר בן יעקב מאי טעמא דראב"י [ו] גמר יד יד משלמים כתיב הכא ולקח הכהן הטנא מידך וכתיב התם [ס] ידיו תביאנה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שתי הלחם וכו' ל"ל ילפינן מסוכה והוסר ומפולאים: (ב) ד"ה שלמי יחיד וכו' בויקרא סם"ד ותמ"ל מ"ש ותנופה וי"ג זה פירש"י על שלמי ציבור וק"ל:

מוסף רש"י

שתי הלחם ושני כבשי עצרת כיצד הוא עושה. מותם שהוא צריך להניפם יחד מיים כדמפיש (ויקרא כג) והניף הכהן אותם על לחם וגו' וגו' ככבשים חיים ומניח שתי הלחם על שני הכבשים כדכתיב על לחם הבכורים תנופה על שני כבשים, ואע"ג דרישים דקרא משמע אותם מלחם המעלים ללחם למעלה הנוף. היינו מולך ומניח הזרם. מעלה, ואין עלייה בלא זריקת ויסלי קרא לאו ככבשי עצרת כתיב בלא במעלים ומיהו כל תנופות ילפינן מינה (סוכה לז:). **לפני ד'.** סקיל אותם כמי שהניף לפני ד' היינו שמניעהו למזבח (זבחים סג:). **יכול במערב.** נקיל מעריבי של מזבח להיינו לפני ד' כנגד פתח ההיכל דהיכל במערב (לעיל יט:). **וכתיב התם ידיו תביאנה.** בבכורים דשלמים כתיב גבי תנופה דכתיב בפקיעים להניף אותו תנופה וגו' (סוכה מז:).

הגהות הב"ח

(ג) סוכה ל:, ג) ל"ק, ג) [גי' רש"י לפסם ותם לג המנח], ד) [זבחים סג: לעיל יט: סוטה יד:], ה) סוכה מז: מכות יח:, ו) קדושין לו: סוטה יט:, ז) סהכיס הס"ש. ל"ק, ח) [ויקרא כג], ט) ל"ל מעוטע, י) [ויקרא כג], כ) וגו' [ס"ת. ל"ק, ל) [מנחת העומר ויקרא כג. מנחת קנאות כמדבר ה], מ) [ויקרא ז], נ) [לקמן סב.], ס) להכ"ת שמנחת העוף לא טעונה לפון. ל"ק, ע) מנחת ונחטאת כו' לתיתוי כמתני'. ל"ק, ף) [בכ"י שם: ליה למיתני'], ד) [שם: יעוד הילפן],

הגהות הב"ח

(ס) רש"י ד"ה שתי הלחם וכו' ל"ל ילפינן מסוכה והוסר ומפולאים: (ב) ד"ה שלמי יחיד וכו' בויקרא סם"ד ותמ"ל מ"ש ותנופה וי"ג זה פירש"י על שלמי ציבור וק"ל:

תורה אור השלם

1. וְהֵרִים מִמֶּנּוּ בְקֻמְצוֹ מִסֹּלֶת הַמִּנְחָה וּמִשַּׁמְנָהּ וְאֵת כָּל הַלְּבֹנָתָהּ וְהִקְטִיר הַכֹּהֵן הַמִּזְבֵּחָה רֵיחַ נִיחוֹחַ אַזְכָּרָתָהּ לַיהוָה:
ויקרא ו ח
2. וְקִדַּשְׁתָּ אֶת חֲזֵה הַתְּנוּפָה וְאֵת שׁוֹק הַתְּרוּמָה אֲשֶׁר הוּנַף וַאֲשֶׁר הוּרַם מֵאֵיל הַמִּלֻּאִים מֵאֲשֶׁר לְאַהֲרֹן וּמֵאֲשֶׁר לְבָנָיו:
שמות כט כז
3. וְלָקַח הַכֹּהֵן אֶת הַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד וְהִקְרִיב אֹתוֹ לְאָשָׁם וְאֶת לֹג הַשָּׁמֶן וְהֵנִיף אֹתָם תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:
ויקרא יד יב
4. וְלָקַח הַכֹּהֵן הַשֵּׁנִי מִיַּדָּךְ וְהֵנִיחוֹ לִפְנֵי מִזְבַּח יְיָ אֱלֹהֶיךָ: דברים כו ד
5. יָדֶיהָ תְּבִיאֶינָּה אֶת אִשֵּׁי יְיָ אֶת הַחֵלֶב עַל הֶחָזֶה יְבִיאֻנּוּ אֶת הֶחָזֶה לְהָנִיף אֹתוֹ תְּנוּפָה לִפְנֵי יְיָ:
ויקרא ז ל

שיטה מקובצת

(פ) והגישה והא אפיקתיה מן כו' ותיבות האי מיבעי ליה לגופיה שטעונה הגשה נמחק: (צ) מתיבות מה הרמה עד מתני' בס"א אינו: (ק) ואי והשלישית: (ר) תיבות והקריב אותו לאשם ואת לוג השמן נמחק: (ש) הכהן הטנא מידך והניחו: (ת) מצות סמיכה תנופה חיים תנופה שחוטין: (א) שלהן. בצו את אהרן שלמי צאצו כתיב בהו תנופה חיים והניף אותם הכהן דהיינו חיים ותנופה שחוטין דגמרי': (ב) טעונה יסוד. פרש"י דכתיב קודש קדשים היא כחטאת כו' (ולא נהירא) דאין זו סברא למילף מנחה משירים דחטאת דאינו עיקר לכך פירש הרב ר' חיים מנחה איקרי חטאת דכתיב במנחת חוטא חטאת היא מה חטאת טעונה יסוד חטאת העוף דכתיב והנשאר בדם ימצה אל יסוד המזבח וסברא היא למילף מחטאת העוף שחרי מנחת חוטא הוא בדלי דלות במקום חטאת העוף ומהאי טעמא מיתרצא גירסא זו בזבחים. תוס' מהר"ם: (ג) תיבת העוף נמחק: (ד) חטאת העוף: (ה) במנחת חוטא: